

1611/1926 1

ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
„ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ“
Α. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1925-1926

Πρὸς συντόμευσιν τῆς μεγάλης διαρκειᾶς
τοῦ Προγράμματος περιόχονται τὰ δύο πρῶτα
συμφωνικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῆς "Ψυχῆς" τοῦ Φρόνι
(Ὁ ὄγκος τῆς Ψυχῆς - Ἡ Ψυχὴ ἀπεγομένη ἀπὸ
τοὺς Ζεφύρους.)

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

*Σάββατον 16 'Ιανουαρίου 1926,
ὥρα 6 μ. μ. ἀκριβῶς*

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΚΑΤΗ ΤΡΙΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1925—1926

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

JOSÉ DE BUSTINDUY

ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ

ΦΡΕΙΔ. ΒΟΛΩΝΙΝΗΣ

Καθηγητής τοῦ ᾠδείου Ἀθηνῶν

(βιολίον)

Τὴν Κυριακὴν 17 'Ιανουαρίου 1926, ὥρα 11 π. μ. ἐπανά
ληψις τῆς Συναυλίας.*

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

- 1) *Συμφωνία* ἄρ. 2, εἰς Ρε μείζ. *J. Brahms*
I Allegro non troppo (ἔργον 73)
II Adagio non troppo
III Allegretto gracioso (Quasi andantino)
Presto ma non assai. Tempo primo.
IV Allegro con spirito.
ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας.
- 2) *Ψυχὴ* *César Franck*
Συμφωνικά ἀποσπάσματα
I Ὁ ὕπνος τῆς Ψυχῆς.
II Ἡ Ψυχὴ ἀπαγομένη ἀπὸ τοὺς Ζεφύρους.
III Οἱ κῆποι τοῦ Ἐρωτος.
IV Ψυχὴ καὶ Ἔρως.
ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

- 3) *Ἴσπανικὴ Συμφωνία* *Ed. Lalo*
I Allegro non troppo
II Scherzando - Allegro molto
III Andante
IV Rondo. Allegro
Ὁ κ. Φ. Βολωνίνης καὶ ὀρχήστρα.
- 4) *Catalogna* *Albeniz*
Ὁ ἄρ. 1 ἐκ τῆς Λαϊκῆς Σουίτας
ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας.

JOH. BRAHMS

Συμφωνία αρ. 2

Οί φανατικοί θαυμασταί του Μπράμς εύρισκουν γενικώς ότι ή *Δευτέρα Συμφωνία* εις *Re* μείζον, *Έργον 73* (1878), δέν έχει τό βάθος και την δύναμιν της έκφράσεως της πρώτης. Έν τούτοις ή δευτέρα αυτή συμφωνία άρέσει ιδιαιτέρως διότι μένει πάντοτε σέ άτμόσφαιραν πολύ συντηρητικήν, χωρίς προσπαθείας επίδειξεως και μεγαλοπρεπειάς.

Τό πρώτον μέρος, μέ χαρακτηρισά ποιμενικόν, εκθέτει άπλουστάτας ιδέας, (τό δεύτερον θέμα ιδίως είνε έξαίσιον) ζυμωμένας δυστυχώς μέ ένορχήστρωσιν πολύ συμπληγή και μέ ανάπτυξιν πολύ σχολαστικήν.

Τό Adagio, που μās υπενθυμίζει Σοῦμαν, μās παρουσιάζει υπό ποικίλας μορφάς ένα θέμα συγκινητικόν και εύγενικόν, όλίγον βαρύ δυστυχώς και αυτό εις την ένορχήστρωσιν. Τό Allegretto είνε βεβαίως, τό πλέον έπιτυχές μέρος της συμφωνίας. Είνε ένα είδος χορού άργου, κομμένου δύο φορές από τρίος πολύ γοργά, έξ ών τό πρώτον δέν είνε παρά μιá παραλλαγή του κυρίου θέματος. Είς τό μέρος αυτό ό Μπράμς ανακαινίζει τό πνεύμα του παλαιού μενουέττου εισάγων την νοχελή χάριν και την νευρώδη λεπτότητα των τσιγγάνικων χορών. Είς τό Finale, ώραιον έν τῷ συνόλῳ, ή μίμησις των κλασσικών τύπων παίζει οπουδαιότατον ρόλον.

Γενικώς, και παρά τά έλαττώματά της, ή δευτέρα συμφωνία άφίνει μιάν έντύπωσιν δροσιάς, εύκόλου γραψίματος και άυθορμήτου έμπνεύσεως, που έλειπαν από την πρώτην. Οί Βιεννέζοι δέν ήπατήθησαν: την βρήκαν πειώ χαριτωμένην από την προγενεστέραν της αδελφήν και έδειξαν ιδιαιτέραν προτίμησιν διά τό έργον αυτό που έπαινόμασαν ή *«βιεννέζικη συμφωνία»*—*«πιστή εικών της δροσερης και ύγιους ζωής που περιγράφει στήν ώραίαν πόλιν του Δουνάβεως»*.

CÉSAR FRANCK

Ψυχή.

Ἡ *Ψυχή* ἐξετελέσθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὰς Συναυλίας τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας τῶν Παρισίων τὴν 1ην Μαρτίου 1888 καὶ ἐπανελήφθη ἀργότερον εἰς τὰ Concerts Colonne τὴν 23 Φεβρουαρίου 1890. Τὸ ἔργον εἶνε ἀπερωσμένον εἰς τὸν Vincent d'Indy εἰς τὸν ὅποιον ὀφείλομεν τὰς κατωτέρω γραμμάς.

. . . . Τὸ ἔργον τοῦ *Φράνκ*, καθὼς τῶν *ποιητῶν ἀρχιτεκτόνων*, τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν Γάλλων ποῦ ἀνήγειραν τοὺς καθεδρικοὺς ναοὺς, εἶνε γεμάτο ὑπέροχον ἁρμονίαν καὶ μυστικοπαθῆ ἀγνόητα. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἐργάζεται εἰς ἔργα κοσμικά, ὁ *Φράνκ* δὲν εἰμπορεῖ ν' ἀποχωρισθῆ τῆς ἀγγελικῆς αὐτῆς ἰδεοληψίας· αὐτὸ ἀναγνωρίζεται καὶ εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συνθέσεις του, τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας, εἰς τὴν *Ψυχὴν* ὅπου εἶχε σκοποὺν ν' ἀποδώσῃ μουσικῶς τὸν ἀρχαῖον μῦθον.

Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε διηρημένον ὡς γνωστὸν εἰς μέρη *χορικά*, ὅπου αἱ φωναὶ παίζουν τὸν ρόλον τοῦ ἀρχαίου *ἱστορικοῦ*, ποῦ διηγεῖται καὶ ἐρμηνεύει τὸν μῦθον, καὶ εἰς τεμάχια ὀρχήστρας μόνης, μικρὰ συμφωνικά ποιήματα προωρισμένα νὰ ζωγραφίσουν αὐτὸ τὸ δράμα ποῦ ἐκτυλίσσεται μεταξὺ τῶν δύο προσώπων.

Ἄς πάρουμε λοιπὸν τὸ κυριώτερον μέρος τοῦ ἔργου, τὴν *ἐρωτικὴν δυωδίαν*, ἃς ποῦμε μεταξὺ τῆς *Ψυχῆς* καὶ τοῦ Ἐρωτος· θὰ μᾶς εἶνε δύσκολον νὰ τὴν θεωρήσωμεν ἄλλως, παρὰ σὰν ἓνα αἰθέριον διάλογον μεταξὺ τῆς *Ψυχῆς*, ὅπως τὴν ἐννοοῦσε ὁ μυστικοπαθὴς συνθέτης τῆς *Μιμήσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ*, καὶ ἐνὸς *Σεραφεῖμ* ποῦ κατέβηκεν ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς διὰ νὰ τὴν διδάξῃ τῆς αἰώνιες ἀλήθειες. Αὐτὴ τοὐλάχιστον ὑπῆρξε πάντοτε ἡ γνώμη μου προστὰ στὴν θελατικὴν αὐτὴν εἰκόνα.

Ὅπως προηγουμένως ἀνέφερα, ἡ μυστικοπάθεια αὐτῆ, ἔχει σημασίαν μέσα στὸ ἔργον ποῦ ἀναλύομεν, καὶ τὸ ὅποιον παρ' ὅλον τὸν ἀρχαῖον τίτλον του δὲν ἔχει τίποτε τὸ εἰδωλολατρικόν, ἀκόμη ὀλιγώτερον τίποτε ἀπὸ τὴν Ἀναγέννησιν, ἀλλὰ εἶνε γεμάτο ἀντιθετὸς ἀπὸ χάριν καθαρῶς χριστιανικὴν, εἰς τὸ εἶδος τῶν τοιχογραφιῶν τῆς *Αἰθῆρας* τῆς Παδοῦς ἢ τῶν *Fioretti* τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου τῆς Ἀσίζης· ὀφείλω ἐν τούτοις νὰ γνωρίσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας τί γράφει διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ ὁ κ. Deréas, διότι ἡ γνώμη αὐτῆ ἀποτελέσμα λεπτομερῶν παρατηρήσεων προερχομένων ἀπὸ κριτικὸν σοφὸν καὶ ἐντελῶς ἀμερόληπτον, ἐνδιαφέρει κάθε πνεῦμα ποῦ ἔχει μέσα του τὸ αἶσθημα τέχνης.

«Κατὰ τὸν ἀρχαῖον μῦθον, ἡ Ψυχὴ, πληγωμένη ἀπὸ τὸν ἔρωτα, ἔχουσα τὴν ἀνυπομονησίαν νὰ μάθῃ, καὶ νικημένη ἀπὸ τὴν περιέργειαν, πίπτει ἀδυνατοῦσα νὰ σηκωθῆ ἄλλιν καὶ στερηθεῖσα διὰ παντὸς τῆς ἀμέσου ὀπτασίας τοῦ Ὑπερπέραν Ὁ Φράνκ δὲν ἐδίωξεν νὰ καταπατήσῃ τὴν εἰδωλολατρικὴν αὐτὴν παράδοσιν. Τὸ ποίημά του καταλήγει εἰς λύσιν πλέον αἰσιόδοξον. Ἡ Ψυχὴ ἀπεκοιμήθη, ξένη τώρα στοὺς ἐξωτερικοὺς θορύβους. Οἱ ζέφυροι — δηλαδὴ ἡ ἀγνότερές της σκέψεις — τὴν φέρουν στοὺς κήπους τοῦ Ἐρωτος, στὸν ποθητὸν παράδεισον. Ὁ οὐράνιος σύζυγος τὴν ἀνέμενε. Μὰ ἐκεῖνη ἔχει τὴν ἀπρονοησίαν τοῦ νὰ θέλῃ νὰ διασχίσῃ τὸ μυστήριον τοῦ δὲν σκεπάζει : ἡ ὑπέροχη ὀπτασία χάνεται. Ξαναπέφτει στὴν γῆν, ὅπου πλανᾶται, θρηνεὶ καὶ σκορπίζει τὸν πόνον της. Ὁ Ἐρως συγχωρεῖ τὴν νόμιμον φιλοδοξίαν τὴν ὅποιαν αὐτὸς ἄλλως τε εἶχεν ἐμπνεύσει· καὶ οἱ δυὸ ἀνεβαίνουν μέσα στὸ φῶς. Εἶνε ἡ ἀποθέωσις· ὁ ἔρως τοῦ δὲν ἔχει περὶ τίποτε νὰ πιστεύσῃ, τοῦ βλέπει καὶ κατέχει.

Εἶνε ἀληθινὴ Λύτρωσις.

Πολὺ περισσότερο ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ *λιμπρέττο*, ἡ μουσικὴ τῆς *Ψυχῆς* εἶνε ἐμπνεύσεως ἐντελῶς συγχρόνου καὶ χριστιανικῆς. Ἡ χορωδία ἀναπτύσσεται μέσα σὲ μίαν πολυφωνίαν τὸν ὄν ἀγνήν, τόσον αἰθερίαν, τόσον κρατουμένην συνεχῶς σὲ μιὰ ἀνώτερη ἀτμόσφαιραν, πλημμυρισμένη ἀπὸ φῶς χωρὶς σκιάν, ὥστε τίποτε, οὔτε ὁ χορὸς τῶν ἀγγέλων τῆς *Καταδίκης τὸν Φάουστ*, οὔτε ἡ *Παιδικὴ ἡλικία τοῦ Χριστοῦ*, δὲν δίδουν τόσον σαφῶς τὴν ἰδέαν τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ Ἐρως καὶ ἡ Ψυχὴ δὲν ἀλλάζουσιν κἂν οὔτε μιὰ λέξιν. Ὅ,τι αἰσθάνονται ἀποδίδεται ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας. Καὶ ἰδοὺ ὁ λόγος· ἐδῶ, οὔτε ὁ Ἐρως οὔτε καὶ ἡ Ψυχὴ εἶνε πρόσωπα. Ὁ Φράνκ, ξεχνώντας τοὺς μυθολογικοὺς ἥρωας, κάμνει ἀπὸ αὐτοὺς σύμβολα τῆς *ἰνθροωπίνης Ψυχῆς* καὶ τοῦ *Ὑψίστου Ἐρωτος*. Ἡ μουσικὴ, — ἡ καθαρὰ μουσικὴ, ἡ χωρὶς λόγια, ἀκριβῶς διότι οἱ φθόγγοι της δὲν ἔχουν καθορισμένην σημασίαν, αἱ φράσεις της ἀπόλυτον ἔννοιαν, — εἶνε, ἀπὸ ὅλους τοὺς τύπους τῆς τέχνης, ἡ τελειωτέρα ἔκφρασις τῆς αἴλου αὐτῆς πραγματικότητος. Εἰς τὸ ὁρατόριον αὐτὸ, δὲν ὑπάρχουν λοιπὸν soli ἢ ὀρχήστρα ἔχει τὸν σπουδαιότερον ρόλον· ἀποδίδει τὰς ὁρμὰς, τὰς θλίψεις, τὴν τελικὴν χαρὰν τῆς Ψυχῆς, τὴν ἀόρατον ἀλλὰ γόνιμον ἐνέργειαν τοῦ Ἐρωτος. Τὰ πάντα, μαζὶ με τοὺς χορούς, ἀνόνημον καὶ ἀπρόσωπον σύνολον, ψάλλον ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, με λίγα λόγια, τὰς περιπετείας τοῦ δράματος.

Εἶνε φανερὸν ἀφ' ἑτέρου ὅτι ἀπὸ ὅλον αὐτὸ τὸ ἔργον περὶ μίαν πνοὴν χριστιανικοῦ μυστικισμοῦ. Ὁ πόνος τῆς γῆινης ἐξορίας λαμβάνει τόνον προσευχῆς. Ἡ ἁρμονία ἢ ὑποβασταζομένη πάντοτε ἀπὸ τὸ *κουαρ-*

τέτο, ἡ γραμμὲς ποῦ ζωγραφίζουν τὰ βιολιά, τὰ ἐπεισόδια ποῦ εἶνε ἐμπιστευμένα στὰ πνευστὰ ὄργανα, δὲν προδίδουν ποτὲ πρόθεσιν ἡδονιστικὴν, ἀλλ' ἐκφράζουν πάντοτε τοὺς ἀγνωτέρους πόθους τῆς καρδιάς, γεμάτης ἀπὸ καῖτι θεῖον»

ALBENIZ

Catalogna

Ἡ *Καταλόγια*, λαϊκὸς χορὸς, εἶνε ἔργον θορυβῶδες καὶ περιγράφει τὸν χορὸν σ' ἓνα χωριό, ποῦ διακόπτει ἡ ἀφιξις ὀμίλου πλανοδίων μουσικῶν οἱ ὁποῖοι, μὲ τὰ τυπικὰ τῶν ὄργανα, ἀναμειγνύονται στὸν χορὸν καὶ αὐξάνουν τὸν θόρυβον.

Τὸ ἔργον βασίζεται σὲ λαϊκὰ καταλανικὰ θέματα.

«Ὁ Albeniz, λέγει ὁ Debussy, ἐγνώρισε πρῶτος νὰ ἐποφεληθῇ ἀπὸ τὴν μελαγχολίαν καὶ τὸ εἰδικὸν *χιούμορ* τῆς πατρίδος του. Ἦτο *Καταλάνος*.... Ποτὲ ἴσως μουσικὴ δὲν ἐπέτυχεν ἐντυπώσεις τόσοσιν ποικίλης, τόσοσιν χρωματισμένης· τὰ μάτια κλείνουν θαμβομένα ἀπὸ τῆς πολλῆς εἰκόνης ποῦ περνοῦν ἀπὸ μπροστά τους».

5

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΔΕΚΑΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Σάββατον 23 'Ιανουαρίου 1926, ὥρα 6 μ.μ.

Διευθυντής ὁρχήστρας
J. BOUTNIKOFF

Σύμπραξις:
EGON PETRI (πίانو)
Καθηγητῆς τῆς Μουσικῆς
'Ακαδημίας τοῦ Βερολίνου

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

I

1) <i>Συμφωνία ἀρ. 7.</i>	<i>Beethoven</i>
2) <i>Κοντσέρτο ἀρ. 5 εἰς Μι ὕφ.</i>	»
Ὁ κ. Petri καὶ ἡ ὁρχήστρα	

II

3) <i>Ἰσπανικὴ 'Ραψωδία</i>	<i>Liszt - Busoni</i>
Ὁ κ. Petri καὶ ἡ ὁρχήστρα	
4) <i>Ὁ κατηραμένος κυνηγός</i>	<i>C. Franck</i>
Συμφωνικὸν ποίημα.	

Τὴν Κυριακὴν 24 'Ιανουαρίου 1926, 11 π.μ. ἐπανάληψις τῆς Συναυλίας.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

Παρακαλεῖται τὸ κοινόν:

1. Νὰ προσέρχεται ἐγκαίρως εἰς τὰς Συναυλίας αἰτινες θὰ ἀρχίζουσι ἀκριβῶς τὴν ἐκάστοτε ὀριζομένην ὥραν. Μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα, κατὰ δὲ τὰς ἐκτελέσεις τῶν Συμφωνιῶν ἢ εἴσοδος θὰ ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὀλοκλήρου τῆς Συμφωνίας.

2. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς Συναυλίας τηρεῖ ἀπόλυτον ἡσυχίαν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν διὰ ἐπιδοκίμασιῶν ἢ συνομιλιῶν πρόκλησιν θορυβοῦ.

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟΝ 1925-1926

A' Βιολία

1	<i>Schultze Tony</i>	} Σολιστ
2	<i>Βολωνίης Φρειδ.</i>	
3	<i>Μπαμιέρος Εύθ.
Κοψίδα Αντιγόνη</i>	
4	<i>Μπουσίνιτουη Έλένη</i>	
5	<i>Λομπιάγκο Γεώργ.</i>	
6	<i>Ζαρεφοπούλου Ασπ.</i>	
7	<i>Μαρκέττου Τζέννυ.</i>	
8	<i>Λενκιάδου-Καββάδα Μ.</i>	
9	<i>Καββάδας Θεόδ.</i>	
10	<i>Χαμουδόπουλος Δ.</i>	
11	<i>Βολωνίης Ν.</i>	
12	<i>Παπαχριστοδούλου Αλκ.</i>	
13	<i>Καραμειριάν Κ.</i>	
14	<i>Ψύλλας Γεώργ.</i>	
15	<i>Κολάσης Αλ.</i>	
16	<i>Παρίδης Γεώργ.</i>	

B' Βιολία.

1	<i>Αβατάγγελος Σπύρος</i>
2	<i>Καλαμπούση Ναταλ.</i>
3	<i>Λεμπεχόβας Σ.</i>
4	<i>Αργυρόπουλος Αθ.</i>
5	<i>Αβλωνίτης Βασ.</i>
6	<i>Σούλιος Φανή.</i>
7	<i>Βολωνίης Σπ.</i>
8	<i>Τίβερης Άλφ.</i>

9	<i>Περδικίδου Ντινιό.</i>
10	<i>Λάζαρος Ν.</i>
11	<i>Κοσκινᾶς Σ.</i>
12	<i>Περισιτέρης Στυλ.</i>
13	<i>Ροχάτσκι Ίωσ.</i>
14	<i>Νικολαΐδης Άριστ.</i>
15	<i>Γαβριηλίδης Μιχ.</i>

Βιόλαι

1	<i>Βολωνίη-Μαχέ Μαργ.</i>
2	<i>Πρεστρώ Άλφρ.</i>
3	<i>Μπραουνβίτσερ Φρ.</i>
4	<i>Φωτιάδου Ίουλ.</i>
5	<i>Πρεστρώ Μάριος</i>
6	<i>Λομπιάγκο Χρ.</i>
7	<i>Δεληγιάννης Β.</i>
8	<i>Πέκος Η.</i>
9	<i>Πιερρούτσος Έρν.</i>

Βιολοντσέλλα

1	<i>Παπαδημητρίου Άχ.</i>
2	<i>Chardon Yves</i>
3	<i>Πίσση Μαρία</i>
4	<i>Λάμπρου Δογκᾶς</i>
5	<i>Γεωργαντάς Σπ.</i>
6	<i>Φαρανιάτου Έλ.</i>
7	<i>Λομπιάγκο Μάρ.</i>
8	<i>Αντωνίου Γ.</i>
9	<i>Καστρισιάδης Χ.</i>

Βαθύχορδα

- 1 Τζουμάνης Ἰω.
- 2 Σωζόπουλος Βασ.
- 3 Κοντσαυτόπουλος Κ.
- 4 Τίτας Σπ.
- 5 Φρύμπα Χάνς
- 6 Σεμιτέκολος Μάρ.
- 7 Ἀκριθός Εὐ.
- 8 Καραγεωργίου Ἰω.

Πλαγίανλοι (Flauti)

- 1 Παπαγεωργίου Ν.
- 2 Μάγκος Σπ.
- 3 Ἀλβανίτης Εὐ.
- 4 Φρέιζας Ριχ. (Piccolo)

Ὀξύαυλοι (Oboi)

- 1 Σμυρλῆς Πέτρος
 - 2 Φουροπούλας Ματθ.
- Ἀγγλικὸν κέρασ (Cornioinglese)*
- 1 Εὐαγγελίδης Γ.

Εὐθύαυλοι (Clarineti)

- 1 | Παρούσης Δ.
- 1 | Λάζαρος Σπ.
- 2 Παπασαυθόπουλος Μ.
- 3 Πιάτσας Ἐπ.

Βαρύαυλοι (Fagotti)

- 1 | Πιτάκος Ἀλεξ.
- 1 | Mathé David
- 2 Παπαϊωάννου Στ.
- 3 Σμυρλῆς Σωτ. (Contra-fagotto)

Κέρασ (Corni)

- 1 Σηλιωιάκης Εὐ.
- 2 Γκιβιτσιάνης Σπ.

- 3 Βαφειαδάκης Στυλ.
- 4 Γιατροῦ Στέφ.
- 5 Παπαϊωάννου Παντ.
- 6 Ἀργυριάδης Δημ.

Σάλπιγγες (Trombe)

- 1 Ρομποτιῆς Αἴμ.
- 2 Κονιδάρης Χαρ.
- 3 Μασσίνας Δ.
- 4 Κανδηλιώτης Γ.

Τρομπόνια

- 1 Διαμάντης Στ.
- 2 Μπάκας Νικ.
- 3 Κασσάρας Βασ.

Tuba

- 1 Βαραγκούλης Δ.

Τύμπανα.

- 1 Σερεμίδης Μιχ.
- 2 Νικολάε Κ.

Κρουστά

- 1 Ἰατροῦ Σωτήριος
- 2 Ρομποτιῆς Ἀνδρ.
- 3 Φαναριώτης Κων.

Ἄρπαι

- 1 Βασενχόβεν Ματθ.
- 2 Πρωτοπαπᾶ Κ.

Celesta

- 1 Π. Καραλίβανος

Συμπράττοντες ἐρασιτέχνη

- 1 Νεγροπόντη Μαρ.
- 2 Κοσμετάτος Ν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαιον Μετοχικόν και 'Αποθεματικόν Δρ. 240.000.000.—
 Κεφάλαιον αποθεματικόν συμφώνως
 τῷ Νόμῳ 2577 (1921) > 60.000.000.—
 Καταθέσεις > 3.700.000.000.—

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: **ΑΔ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ**
 ΣΥΝΔΙΟΙΚΗΤΑΙ: } **ΙΩΑΝ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ**
 } **ΚΡΙΑΖΗΣ**

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

Άγιος Νικόλαος (Κρήτης)	Θήρας	Μιτυλήνη
Άγρίνιον	Ίθάκη	Ναύπακτος
Άθήναι	Ίωάννινα	Ναύπλιον
Αίγιον	Καβάλλα	Νιγρίτα
Άλεξανδρούπολις	Καλάβρυτα	Ξάνθη
Άλμυρός	Καλάμαι	Παξοί
Άμαλιάς	Καρδίτσα	Πάτραι
Άμφισσα	Καρπενήσιον	Πειραιεύς
Άργοστόλιον	Καστορία	Πόρος
Άρτα	Κατερίνη	Πρεβεζα
Άταλάντη	Κέρκυρα	Ρόδος
Βάμος	Κοζάνη	Ρύγιος
Βέροια	Κομοτινή	Ρέθυμνος
Βόλος	Κόρινθος	Σάμος
Γρεβενά	Κύθηρα	Σέρραι
Γύθειον	Κύμη	Σουφλίον
Δημητσάνα	Κυπαρισσία	Σπάρτη
Διδυμότιχον	Λαμία	Σύρος
Δράμα	Λάρισα	Τρίκαλα
Έλασσόν	Λεβάχεια	Τριπόλις
Έδεσσα	Λευκάς	Φλώρινα
Βάκυνθος	Μεγαλόπολις	Χαλκίς
Ήράκλειον	Μεσολόγγιον	Χανία
Θεσσαλονίκη	Μεσσήνη	Χίος
Θήβαι		

7

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ L^{TED}

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1893

Κεφάλαιον και Ἀποθεματικὸν λίραι Ἀγγλ. 790.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ,

Basildon House, Moorgate, London E. C. 2,
Γενικὴ Διεύθυνσις διὰ τὴν Ἑλλάδα ΑΘΗΝΑΙ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πειραιεὺς, Ναύπλιον, Τρίπολις, Ἡράκλειον, Πάτραι, Ἀργο-
στόλιον Κέρκυρα, Ζάκυνθος, Θεσσαλονίκη, Καβάλλα, Χίος, Μι-
τυλήνη, Ἄργος καὶ Ἀμαρούσιον.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Benha, Beni— Suef, Fayoum, Kafr-el-
Zayat, Mansourah, Mehala-Kebir, Minieh, Tantah, Sifra.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Yildiz Han, Rue Kurekdjiler,
Galata, Πρακτορεῖον Dlziz Zadé-Han, Rue Foundouk,
Stamboul

Καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προ-
θεσμίᾳ εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον συνάλλαγμα ὑπὸ
τοῦς εὐνοϊκωτέροισι ὄροις.

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Εἰς Δραχμάς

Ἐν ὄψει	πρὸς 3 %	Ἐπὶ προθ. 5 μηνῶν	πρὸς 4 $\frac{1}{4}$ %
Μὲ 15θήμερον προει-		> > 1 ἔτους	> 4 $\frac{1}{2}$ %
δοποίησιν	> 3 $\frac{1}{2}$ %	> > 2 ἔτων	> 5 %
Ταμειυτήριον		> > 4 >	> 5 %
μέχρι δρ. 20.000. . .	> 4 %	> > 5 >	> 6 %
		> > 10 >	> 7 %

Εἰς Συνάλλαγμα ἐπί:

Λογδίνου ἐν ὄψει . .	πρὸς 4 $\frac{1}{2}$ %	Ν. Ὑόρκης ἐν ὄψει	πρὸς 3 $\frac{3}{4}$ %
ἐπὶ προθεσμία 6 μηνῶν	> 4 %	Ἰταλίας > >	> 3 $\frac{1}{2}$ %
Παρισίων ἐν ὄψει . .	> 4 %	Βελγίου > >	> 3 %
ἐπὶ προθεσμία 6 μηνῶν	> 4 $\frac{1}{2}$ %	Ἑλβετίας > >	> 1 $\frac{1}{2}$ %
> > 1 ἔτους	> 4 $\frac{3}{4}$ %		
> > 2 ἔτων	> 5 %		

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 26—ΤΗΛ. 1-39

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΠΡΩΤΗΝ ΖΗΤΗΣΙΝ

5%

ΜΕ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΝ 15 ΗΜΕΡΩΝ

6%

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
Α.Ε. 1925